

Landssthingsmand for 1ste Kreds (H. P. Hansen), at det vistnok var lidet tilraadeligt at affasse den hele Revision. Jeg troer vel, at der fra Finansministeriets Side kunde være Tilbøielighed dertil, da det virkelig af Toldrevisionen betragtes som en særdeles Byrde at have med denne Havnerrevision at gjøre; men fra Indenrigsministeriets Side maa jeg bestemt erklære mig derimod. Denne Revision er sandelig ikke unøiagtig; tværtimod har jeg havt Leilighed til at erfare, at der meget nøie vaages over, navnlig at Ingen afkræves For meget, og at der, naar der finder Abnormiteter eller Unøiagtigheder Sted ved de enkelte Havne, hvilket let kan forekomme, bliver sørget for, at disse blive rettede. Det er heller ingenlunde saa simpelt en Sag, som den ærede 5te Landssthingsmand for 1ste Kreds (Orsted) antager, at afgjøre disse Afgifter. Det berører meget ofte paa Begreber, som kunne være vanskelige. Der har f. Ex., for at jeg skal nævne et Tilfælde, som jeg erindrer, været mig forelagt et Spørgsmaal angaaende Fortoldning af Kridt i Tønder og hundrede pundsoils osv., der var saa vanskeligt, at jeg har været i Forlegenhed, hvorledes jeg skulde afgjøre det. — Der forekommer, som ved Toldsatser, Overgange i Afgifterne, der ere vanskelige at bedømme, og netop ved Hjælp af Revisionen danner der sig i Beregningerne en Praxis, der, saavidt jeg har erfaret, er meget gavnlig; og der vilde meget snart stee det Modsatte, naar enhver enkelt Havneadministration eller Havneoppebørselsbetjent fulgte sin Anskuelse; der vilde blive en forskjellig Praxis, og det vilde vistnok, f. Ex., naar samme Skipper anløb forskjellige Havne, give Anledning til Besværinger og Forvillinger. Jeg maa altsaa for Indenrigsministeriets Vedkommende holde paa, at Revisionen vedbliver, og at, naar, som jeg antager fornødent, en Forhøielse i Lønningen maa finde Sted for disse underordnede Betjente, denne da ialtsald tilvejebringes ved Statskassen, naar Rigsdagen ikke finder det tilraadeligt, at noget Bidrag dertil fordras af

Havnekasserne. Naar der er urgeret paa, at Ordningen af de communale Forhold fra mig som Indenrigsminister kan lade længe vente paa sig, da troer jeg, at den ærede Taler dog noget har misforstaaet de Ytringer i Motiverne, som han sigtede til; thi, hvad navnlig Ordningen af de communale Autoriteters Myndighed angaaer, som der her er Spørgsmaal om, da er det en Sag, hvorum jeg har ytret, at jeg, saafremt jeg blev i Indenrigsministeriet saalænge, haabede den næste Rigsdag at kunne forelægge et Lovudkast desangaaende.

Solt: Spørgsmaalet om, hvorvidt Havneindtagernes Opkrævelse ved Toldkassererne stæer i Søfarens Interesse, eller i Havnevæsenets Interesse, løser sig, om jeg skønner ret, aldeles klart ved den bestaaende Lovgivning. Toldforordningen af 1ste Februar 1797 viser, at Opkrævningen ved Toldkassererne stæer ikke blot, fordi ikke Mere end det Befalede skal kunne afkræves, men tillige, paa det at de Handlende og Søfarende ikke paa forskjellige Oppebørselssteder skulle opholdes, og man seer endvidere af den fgl. Resolution, som er kundgjort ved Generaltoldkammerets Promemoria af 28de April 1798, at Havneregnshaberne samt det Dvrigte til Seiladsens Sikkerhed Fornødne skal revideres, decideres og qvitteres i Generaltoldkammeret. Jeg indrømmer gjerne, at 1 pCt. af Havneindtagernes Bruttobeløb synes, som en enkel tstaående Afgift, vel ikke at kunne være trykkende, men jeg maa bede vel bemærket, at Havnekasserne udrede allerede 4 pCt. for Indtagernes Oppebørsel, hvilke 4 pCt. maae udgjøre et Beløb af over 8000 Rbd. aarligen. Havnevæsenet er et for hele Riget høist vigtigt Anliggende, og Sandheden tør ikke fornægtes, at Havnene i Danmark kunne langt fra siges at være gode i Almindelighed. Man hører ikke sjældent yttres, at Skibsfarten og Handelen har i Provindserne ikke tilstrækkeligt Opsving; men, undersøger man Havnenes Beskaffenhed, saa vil heri vise sig en medvirkende Årsag.